

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 808

din 16 decembrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „în mod cumulativ”,
cuprinsă în partea introductivă a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind
darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite,
precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din același act normativ**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia-Eleonora Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), precum și ale art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Iulian Liviu Drăghici și Elena Marylen Drăghici în Dosarul nr. 2.500/94/2018 al Judecătoriei Buftea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.435D/2022.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.773D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Crenguța Chirca în Dosarul nr. 44.597/299/2021 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele menționate, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.773D/2022 la Dosarul nr. 1.435D/2022, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 373 din 3 iunie 2021, nr. 470 din 15 octombrie 2024 și nr. 100 din 27 februarie 2025.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 25 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.500/94/2018, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), precum și ale art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.**

8. Prin Sentința civilă nr. 6.377 din 28 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 44.597/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1**

București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016.

9. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Iulian Liviu Drăghici, Elena Marylen Drăghici și de Crenguța Chirca în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații întemeiate pe textele de lege criticate, introduse de Societatea Alpha Bank România — S.A. din București și de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că textele criticate instituie o discriminare în rândul debitorilor câtă vreme se stabilește un plafon valoric de 250.000 euro, a cărui depășire face imposibilă prevalarea de dispozițiile Legii nr. 77/2016. Această discriminare este nejustificată, întrucât fenomenul devalorizării imobilelor ce constituie garanții ipotecare îi afectează pe toți debitorii în mod nediferențiat. Nu există garanțiile de ordin procedural care să permită determinarea scopului urmărit și a capacității diferenței de tratament de a-și atinge obiectivul. Autorii invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, concluzionând că prin diferențierea debitorilor în funcție de suma împrumutată se creează premisele unei discriminări între cetățeni care, deși se găsesc în situații obiectiv identice, sunt supuși unui tratament juridic diferit.

11. Autorii fac referire la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește stabilirea criteriilor de calitate ale legii, arătând că art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 este neclar deoarece legea nu definește noțiunea de locuință și nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei „cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”.

12. **Judecătoria Buftea — Secția civilă și Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în sensul celor reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 571 din 19 septembrie 2017, nr. 20 din 18 ianuarie 2018 și nr. 328 din 10 mai 2018.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost reținut de instanțele de judecată, îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1), precum și ale art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare. În realitate, din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia îl constituie sintagma „în mod cumulativ”, cuprinsă în partea introductivă a dispozițiilor art. 4 alin. (1), precum și dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016, care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1): „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

[...]

b) *cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;*

c) *creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.”*

17. Autorii excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) sub aspectul criteriilor de calitate ale legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Totodată, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 26 referitor la egalitatea în fața legii din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin textele de lege criticate legiuitorul a impus două condiții pentru ca debitorii să beneficieze de prevederile Legii nr. 77/2016, și anume: a) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării creditului, să nu depășească echivalentul în lei a 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit; și b) creditul să fi fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, să fie garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.

19. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi prin dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că, prin Decizia nr. 328 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 6 septembrie 2018, paragrafele 20 și 21, s-a mai pronunțat asupra unei critici motivate în mod similar și a reținut că acei consumatori care au împrumutat sume al căror cuantumul, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei a 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit, se pot prevala de remediile judiciare instituite de legea specială, respectiv Legea nr. 77/2016. În schimb, acele persoane care au împrumutat sume al căror cuantumul, la momentul acordării, depășea echivalentul în lei a 250.000 euro se pot prevala de remediile judiciare instituite de dreptul comun, respectiv prevederile art. 969 și ale art. 970 din Codul civil din 1864 ori, după caz, cele ale art. 1.271 din noul Cod civil. În justificarea acestei soluții,

Curtea a arătat că protecția specială oferită unei categorii de persoane prin instituirea unui prag maxim al sumei efectiv împrumutate nu reprezintă o discriminare, în sensul art. 16 din Constituție, a persoanelor care au împrumutat sume al căror cuantumul depășește 250.000 euro, atâta vreme cât acestea pot recurge la mijloacele puse la dispoziție de dreptul comun, în vederea remedierii problemei impreviziunii cu care se confruntă, și acea categorie de consumatori în mod special protejată de către legiuitorul ordinar.

20. Referitor la criticile privind nerespectarea standardelor de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, prin aceea că art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 este neclar deoarece legea nu definește noțiunea de locuință și nu stabilește cu claritate domeniul de aplicare prin utilizarea sintagmei „cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”, Curtea observă că nici acestea nu pot fi primite. Astfel, prin Decizia nr. 373 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 28 octombrie 2021, paragrafele 22 și 23, Curtea a reținut că noțiunea de locuință are semnificația prevăzută de art. 2 lit. a) din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, și anume o „construcție alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii”. Pentru a se reține aplicabilitatea Legii nr. 77/2016 este necesar ca respectivul credit să fie contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință, însă și în aceste situații, pe de o parte, debitorul principal trebuie să aibă calitatea de consumator, adică să acționeze în afara activității sale profesionale sau comerciale, iar, pe de altă parte, garanția ipotecară asupra imobilului cu destinația de locuință trebuie să privească un credit asumat de un consumator. Debitorul principal — persoană fizică — trebuie să fi contractat creditul într-un scop străin de activitatea sa de profesionist, astfel că, în măsura în care acesta s-a angajat într-un raport juridic de creditare din poziția sa de titular al unei activități comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, nu va putea beneficia de darea în plată, întrucât nu are calitate de consumator. Numai contractele încheiate în afara și independent de orice activitate sau finalitate de natură profesională, în scopul exclusiv de satisfacere a propriilor necesități de consum privat ale unui individ, fac parte din regimul particular aplicabil în materie de protecție a consumatorului, în timp ce o asemenea protecție nu se justifică în cazul unui contract care are ca scop o activitate profesională (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2005, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-464/01, *Johann Gruber împotriva Bay Wa AG*, paragraful 36). Având în vedere cele mai sus menționate, Curtea a subliniat că acel debitor care nu locuiește efectiv în imobilul locuință nu se poate prevala de beneficiile legii dării în plată, însă îi rămâne deschisă calea dreptului comun pentru aplicarea impreviziunii, în modalitatea adaptării sau încetării contractului [art. 1.271 alin. (2) lit. a) și b) din Codul civil] prin alte măsuri decât darea în plată forțată.

21. Curtea observă că sintagma „în mod cumulativ”, cuprinsă în partea introductivă a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, are un conținut clar, precis și previzibil, respectiv îndeplinirea obligatorie a tuturor condițiilor însumate, prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

22. Având în vedere cele anterior menționate, Curtea constată că invocarea încălcării art. 53 din Constituție nu poate fi reținută deoarece nu s-a constatat existența unei restrângeri a exercițiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iulian Liviu Drăghici și Elena Marylen Drăghici în Dosarul nr. 2.500/94/2018 al Judecătorei Bufta — Secția civilă și de Crenguța Chirca în Dosarul nr. 44.597/299/2021 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă și constată că sintagma „în mod cumulativ”, cuprinsă în partea introductivă a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bufta — Secția civilă și Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pentru magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992
privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează
prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Dantes Nicolae Bratu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de inspector
general de stat la Inspekția Muncii**

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, formulată prin Adresa nr. 4.710/DNP din 21.08.2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/24.960/D.R. din 21.08.2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 52.571 din data de 21 august 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspekției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dantes Nicolae Bratu, director general al Direcției generale audit public intern din cadrul Inspekției Muncii, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de inspector general de stat la Inspekția Muncii.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dan Reșitnec

București, 2 septembrie 2026.
Nr. 294.